

Daniel Kitabı - Numara Yirmi Beş

Babil'in Gerileyişinin Açığa Çıkışı: Nebukadnezar'dan Belşassar'a Kehanet Niteliğinde Bir Bölüm

Jeff Pippenger
2023-12-20

Beşinci bölümdeki Belsazar'ın düşüşü, dördüncü bölümdeki Nebukadnezar'ın düşüşüyle önceden örneklenmişti.

“Babil'in son hükümdarına da—ilkine tipolojik olarak olduğu gibi—İlahi Gözcü'nün hükmü gelmişti: 'Ey kral, ... sana söyleniyor; krallık senden alındı.' Daniel 4:31.” Peygamberler ve Krallar, 533.

Nebukadnezar, yetmiş yıl hüküm süren krallığın başlangıcını, Belşassar ise sonunu temsil eder; ve böylece, Sur'un fahişesinin (papalık) unutulduğu dönemde hüküm sürecek olan, Vahiy'in on üçüncü bölümündeki yerden çıkan canavarın (Amerika Birleşik Devletleri) saltanatını simgeledi.

Ve o gün olacak ki, Sur yetmiş yıl, bir kralın ömrü kadar, unutulacak; yetmiş yılın sonunda Sur bir fahişe gibi şarkı söyleyecek. Yeşaya 23:15.

Bu nedenle Nebukadnezar Amerika Birleşik Devletleri'nin başlangıcını, Belşassar ise Amerika Birleşik Devletleri'nin sonunu temsil eder. Nebukadnezar, Cumhuriyetçi ve Protestan boynuzların başlangıcını temsil eder. Belşassar, Cumhuriyetçi ve Protestan boynuzların sonunu temsil eder.

Nebukadnezar hakkında verilen hüküm “yedi vakit”ti. Nebukadnezar'ın iki bin beş yüz yirmi gün boyunca bir hayvan gibi yaşamasına dair hikâye, William Miller tarafından Levililer yirmi altıdaki “yedi vakit”in uygulamasında kullanıldı; ancak Belşassar'ın yargısında simgelenen iki bin beş yüz yirmi meselesine değinmedi.

Ve yazılan yazı şudur: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN. İşte sözün yorumu: MENE; Tanrı krallığını saydı ve sona erdirdi. TEKEL; Terazide tartıldın ve eksik bulundun. PERES; Krallığın bölündü ve Medlere ve Perslere verildi. Daniel 5:25-28.

Daniel'in duvardaki gizemli yazıya verdiği yorumun ötesinde, "mene" ve "tekel" sözcükleri bir ağırlık ölçüsünü ifade eder ve bu sözcükler ayrıca belirli bir para değerini de temsil eder (Exodus 30:13, Ezekeil 45:12). Bir "mene" elli şekeldir, yani bin gerah eder. Dolayısıyla "mene, mene" iki bin gerah eder. Bir "tekel" yirmi gerahtır. Bu nedenle "mene, mene, tekel" iki bin yirmi gerah eder. "Upharsin" "bölmek" anlamına gelir ve bu nedenle bir "mene"nin yarısıdır; beş yüz gerahı temsil eder. Birlikte toplamları iki bin beş yüz yirmi eder.

Sister White'ın son atfı, Belşassar'ın Nebukadnezar tarafından tip olarak temsil edildiğini belirtir; ancak daha da özel olarak, ikisine de ortak olan yargıyı vurgular ve her iki yargı da Levililer'in yirmi altıncı bölümündeki “yedi kez”in bir simgesi olarak sunulur. Kutsal Yazılar, Levililer'in yirmi altıncı bölümündeki “yedi kez”i temsil etmek için birkaç terim kullanır. Yeremya bunu

Tanrı'nın öfkesi olarak temsil eder.

Rab öfkesinde Siyon'un kızını bir bulutla nasıl örtmüş, İsrail'in güzelliğini gökten yere atmış, öfkesinin gününde ayak koyma yerini anmamış! Rab Yakup'un bütün konutlarını yutup acımamış; öfkesinde Yahuda'nın kızının kalelerini yıkmış, onları yere indirmiş; krallığını ve önderlerini kirletmiş. Şiddetli öfkesinde İsrail'in bütün boynuzlarını kırmış; sağ elini düşmanın önünden geri çekmiş; çevresini yiyip bitiren alevli bir ateş gibi Yakup'a karşı alevlenmiş. Bir düşman gibi yayını germiş; hasım gibi sağ eliyle dikilmiş; Siyon'un kızının konutunda göze hoş gelen ne varsa hepsini öldürmüş; öfkesini ateş gibi dökmüş. Rab düşman gibi olmuş: İsrail'i yutmuş, tüm saraylarını yutmuş; kalelerini yok etmiş ve Yahuda'nın kızında yas ile ağıdı çoğaltmış. Bahçeden sökülür gibi konutunu şiddetle kaldırmış; buluşma yerlerini yok etmiş; Rab Siyon'da bayramları ve Şabatları unutturmuş; öfkesinin hıncında kralı da kâhini de hor görmüş. Rab sunağını reddetmiş, kutsal mekânından tiksinişmiş; saraylarının duvarlarını düşmanın eline teslim etmiş; Rab'bin evinde, görkemli bayram günüyümüş gibi gürültü kopardılar. Rab Siyon'un kızının surunu yıkmaya niyet etmiş; ölçü ipini germiş, yıkmaktan elini çekmemiş; bu yüzden siper ile suru yastı kılmış; birlikte çöktüler. Ağıtlar 2:1-8.

Rab'bin gazabı "gazabının hiddeti" olarak temsil edilir ve gazabı İsrail'in hem kuzey krallığı hem de güney krallığı üzerinde yerine geldi. Bu nedenle Daniel kitabı "ilk" ve "son" hiddetten söz eder. Yeremya, Rab'bin seçilmiş halkına karşı gazabını uyguladığında Rab'bin "uzattığı" bir "çizgi"den söz eder. Bu çizgiye İkinci Krallar'da da atıfta bulunulur.

Ve Rab, kulları olan peygamberler aracılığıyla şöyle dedi: "Yahuda Kralı Manaşe bu iğrençlikleri yaptığı, kendisinden önceki Amurluların yaptıklarının hepsinden daha fazla kötülük ettiği ve putlarıyla Yahuda'yı da günaha sürüklediği için, İsrail'in Tanrısı Rab şöyle diyor: İşte, Yerusâlim ile Yahuda üzerine öyle bir felaket getiriyorum ki, bunu işiten herkesin iki kulağı da çınlayacak. Yerusâlim'in üzerine Samiriye'nin ölçü ipini ve Ahab'ın evinin çekülünü gereceğim; Yerusâlim'i, bir adamın bir tabağı silip süpürüp ters çevirmesi gibi sileceğim. Mirasımdan geriye kalanı terk edeceğim ve onları düşmanlarının eline teslim edeceğim; böylece bütün düşmanlarına av ve ganimet olacaklar." 2. Krallar 21:10-14.

Tanrı'nın gazabının "hattı", yani Musa'nın "yedi kez"i, önce kuzey krallığının (Ahab'ın evi) üzerine gerildi, sonra da Yahuda'nın üzerine. Levililer yirmi altıdan türetilmiş "yedi kez" için bir başka Kutsal Kitap terimi de "dağılmış"tır.

Ben de size öfkeyle karşı duracağım; ve ben, evet ben, günahlarınız için sizi yedi kat cezalandıracağım. Oğullarınızın etini yiyeceksiniz, kızlarınızın etini de yiyeceksiniz. Yüksek yerlerinizi yok edeceğim, putlarınızı devireceğim ve cesetlerinizi putlarınızın cesetlerinin üzerine fırlatacağım; ve canım sizden iğrenecek. Şehirlerinizi viran edeceğim ve kutsal yerlerinizi ıssızlığa çevireceğim; hoş kokularınızı da koklamayacağım. Ülkeyi ıssızlığa çevireceğim; orada yaşayan düşmanlarınız buna şaşacak. Sizi uluslar arasına dağıtacağım ve peşinizden kılıç çekeceğim; ülkeniz ıssız kalacak, şehirleriniz viran olacak. O zaman ülke, ıssız kaldığı sürece ve siz düşmanlarınızın diyarındayken Şabatlarının tadını çıkaracak; o zaman bile ülke dinlenecek ve Şabatlarının tadını çıkaracak. İssiz kaldığı sürece dinlenecek; çünkü üzerinde yaşadığınız günlerde, Şabatlarınızda dinlenmemişti. Levililer 26:28-35.

Uluslar arasına dağıtılma, Daniel için, Yehoyakim'in tutsaklığı sırasında Babil'e köle olarak götürüldüğünde gerçekleşti. Sonra, Daniel "düşmanların diyarında" iken ülke dinlendi ve "şabatlarını" kutladı. 2. Tarihler bize bu sürenin, Daniel'in dokuzuncu bölümde farkına vardığı Yerehya'nın yetmiş yılı olduğunu bildirir.

Kılıçtan kurtulanları Babil'e sürgün etti; orada Pers krallığı egemen oluncaya dek ona ve oğullarına hizmet ettiler. Bu, Rab'bin Yerehya'nın ağzıyla bildirdiği sözün yerine gelmesi içindi; ülke Şabatlarının hakkını alıncaya kadar, ıssız kaldığı bütün süre boyunca Şabatını tuttu; yetmiş yıl tamam oluncaya dek. Pers Kralı Koreş'in krallığının ilk yılında, Rab'bin Yerehya'nın ağzıyla söylediği söz yerine gelsin diye, Rab Pers Kralı Koreş'in ruhunu harekete geçirdi; o da bütün krallığına bir duyuru yaptı ve bunu yazıyla da ilan etti: "Pers Kralı Koreş şöyle diyor: Göklerin Tanrısı Rab bana yeryüzündeki bütün krallıkları verdi ve Yahuda'da, Yerusâlim'de O'na bir tapınak yapmamı buyurdu. Halkından olan sizlerden kim varsa, onun Tanrısı Rab onunla olsun ve yukarı çıksın." 2. Tarihler 36:20-23.

"Dağılma" terimi, "yedi zaman"ın bir simgesidir. Nebukadnezar'ın "yedi zaman" boyunca bir hayvan gibi yaşamasıyla ilgili yargısı, duvardaki esrarengiz sözlerle, "mene, mene, tekel upharsin," temsil edilen Belşassar'ın yargısının habercisiydi. Belşassar'ın yargısı, iki bin beş yüz yirmiye denk düşen o yazıyla temsil edilmişti; bu sayı, Nebukadnezar'ın bir hayvan gibi yaşadığı gün sayısı ile aynıydı ve Levililer yirmi altıdaki "yedi zaman" ile temsil edilen yıl sayısı ile da aynıydı.

Nebukadnezar'ın yargısıyla örneklenen Belşazar'ın yargısı, "yedi vakit" ile sembolik olarak temsil edildi; ve bu iki yargı da, ikinci meleğin bildirisinin sembolü olan "Babil'in düşüşü"nü temsil etti. Babil'in ilk düşüşü, Nimrod'un kulesi yıkıldığında gerçekleşti.

Bütün yeryüzünde tek bir dil ve tek bir konuşma vardı. Doğudan göçerlerken, Şinar ülkesinde bir ova buldular ve oraya yerleştiler. Birbirlerine dediler ki: Haydi, tuğla yapalım ve onları iyice pişirelim. Taş yerine tuğla kullandılar; harç olarak da zift kullandılar. Ve dediler ki: Haydi, tepesinin göklere ulaşacağı bir şehir ve bir kule inşa edelim; kendimize ad yapalım ki, bütün yeryüzüne dağılmayalım. İnsanoğullarının inşa ettikleri şehri ve kuleyi görmek için Rab aşağı indi. Rab dedi ki: İşte, halk birdir ve hepsinin dili birdir; ve işe bunu yaparak başladılar. Artık tasarladıkları hiçbir şey onlara imkânsız olmayacak. Haydi, aşağı inelim ve orada dillerini karıştıralım ki birbirlerinin konuşmasını anlamasınlar. Böylece Rab onları oradan bütün yeryüzüne dağıttı; ve şehri yapmayı bıraktılar. Yaratılış 11:1-8.

Babil yargısında, ki bu Nimrod'a yönelik yargıydı, Rab Nimrod'un isyancılarını "bütün yeryüzünün dört bir yanına" "saçıp dağıttı." Nimrod ve yandaşları, isyanlarının kendilerinin saçılıp dağılmasına yol açacağını biliyorlardı; çünkü, kuleyi ve kenti inşa etme gerekçelerinin "kendimize bir ad edinelim ki bütün yeryüzünün dört bir yanına saçılıp dağılmayalım" olduğunu söylemişlerdi.

Peygamberî anlamda "isim", karakterin sembolüdür. Nimrod ve yandaşlarının oluşturduğu karakter, işleriyle temsil edilir; çünkü karakter meyvelerinden tanınır. Nimrod'un isyanının meyvesi ve dolayısıyla karakterinin sembolü, kulenin ve şehrin inşasıydı. Bir "kule" kilisenin, bir "şehir" ise devletin sembolüdür. Karakterlerini temsil eden Nimrod'un isyancılarının "adı", kilise ile devletin birleşimi idi; bu da sembolik olarak "canavarın sureti" olarak ifade edilir.

Bâbel'in düşüşünü tanımlayan pasajda "go to" ifadesi üç kez tekrarlanır. Üçüncüsü, Tanrı dillerini karıştırma ve onları dört bir yana dağıtma yargısını getirdiğinde olur. İlk "go to", şehirlerini ve kulelerini inşa ettikleri ikinci "go to"ya hazırlıktı. "Go to" ifadesinin ikinci kez dile getirildiği dönemde işlerini tamamladıklarında, Tanrı isyanlarını görüp değerlendirmek üzere aşağı indi. Üçüncü "go to" yargıydı, ikinci "go to" ise görsel bir sınamaydı. İlk "go to" onların ilk başarısızlığını temsil eder ve peygamberlik açısından "go to" ifadesinin üç kez dile getirilmesi, ebedî müjdenin üç aşamalı sınama sürecini tanımlar. Nimrod'un isyanı ve düşüşüne ilişkin tanıklıkta çok daha fazla bilgi vardır; ancak biz yalnızca Babil'in (Bâbel) ilk kez düştüğünde, "dağıtılma" ile temsil edilen "yedi zaman" sembolünün tanımlandığını ortaya koyuyoruz. Nimrod'un yargısı bir dağıtılma ile temsil edildi; Nebukadnezar'ınki "yedi zaman" ile ve Belşassar'ınki de "iki bin beş yüz yirmi" ile.

Alfa ve Omega'nın imzası, dördüncü ve beşinci bölümlerle temsil edilen peygamberlik çizgisinin, ikinci meleğin geç yağmur mesajı ve Gece Yarısı Çılgılığı olduğunu ortaya koyar. Çizgi, Nebukadnezar tarafından temsil edilen Babil'in düşüşüyle başlar; bu, ruhsal Babil'in (papalığın) ilk kez düştüğü 1798'i tanımlar. Ardından çizginin sonunda Belşassar'ın Babil'i düşer ve Pazar yasası krizinde başlayacak olan ruhsal Babil'in (yine papalık) kademeli düşüşünün başlangıcını işaretler. Çizginin başında Babil'in düşüşüne iki tanık, sonunda da iki tanık vardır. Peygamberlik mantığı büyük Başlangıç ve Son'un imzasını tanıırken, Daniel'in dördüncü ve beşinci bölümleriyle temsil edilen çizgide Babil'in düşüşü konusuna dört tanığın tanıklık ettiğini görür.

Son günlerle ilişkilendirildiğinde, Nebukadnessar ile Belşassar arasındaki tip ve antitip ilişkisinde, yeryüzü canavarının kuzu gibi olduğu hâlin Nebukadnessar tarafından temsil edildiğini, ejderha gibi konuştuğunda ise Belşassar'ı gördüğümüzü fark ederiz. Peygamberlik bağlamındaki ilişkide, Amerika Birleşik Devletleri Anayasası tarafından yönlendirilen Cumhuriyetçi boynuzun Nebukadnessar tarafından temsil edildiğini ve Anayasanın ilga edilmesinin Belşassar tarafından temsil edildiğini görürüz. Ayrıca Nebukadnessar'ı akıllı bakire, Belşassar'ı ise akılsız bakire olarak da göreceğiz.

Daniel'in dördüncü ve beşinci bölümlerini ele almaya bir sonraki makalede devam edeceğiz.

Belşassar'a Tanrı'nın isteğini bilmesi ve yerine getirmesi için birçok fırsat verilmişti. Büyükbabası Nebukadnezar'ın insanların arasında sürüldüğünü görmüştü. Gururlu hükümdarın övündüğü zekânın, onu veren tarafından elinden alındığını görmüştü. Kralın krallığından kovulduğunu ve kırım hayvanlarıyla birlikte yaşamaya mecbur bırakıldığını görmüştü. Ne var ki Belşassar'ın eğlenceye ve kendini yüceltmeye olan sevgisi, asla unutmaması gereken dersleri silip süpürdü; ve Nebukadnezar'ın üzerine ibretlik yargılar getiren günahlara benzer günahlar işledi. Kendisine lütfedilen fırsatları heba etti; gerçeği tanımak için elinin altındaki imkânları kullanmayı ihmal etti. "Kurtulmak için ne yapmalıyım?" sorusunu ise büyük ama akılsız kral kayıtsızca görmezden geldi.

Bugünün düşüncesiz ve pervasız gençliğinin tehlikesi budur. Tanrı'nın eli, Belşassar'ı uyandırdığı gibi günahkârı da uyandıracak, ama birçoğu için tövbe etmek artık çok geç olacak.

Babil'in hükümdarı servet ve onura sahipti ve kibirli keyfine düşkünlüğü içinde göklerin ve yerin Tanrısı'na karşı kendini y celtmişti. Kendi gücüne güvenmiş, kimsenin, "Bunu niçin yapıyorsun?" demeye cesaret edeceğini düşünmemişti. Ama sarayının duvarına esrarengiz bir el yazılar yazarken Belşassar dehşete kapıldı ve sustu. Bir anda tüm gücünden yoksun bırakıldı ve bir ocuk gibi alaltıldı. Belşassar'dan daha büyük Olan'ın merhametine kaldığını fark etti. Kutsal şeyleri eğlence konusu etmişti. şimdi vicdanı uyanmıştı. Tanrı'nın isteğini bilme ve yerine getirme ayrıcalığına sahip olduğunun farkına vardı. B y kbabasının hikayesi, duvardaki yazı kadar canlı bir şekilde gözlerinin önünde canlandı. Bible Echo, 25 Nisan 1898.